

Zsidókhöz írt levél 2. fejezet, 2. rész

(Hebrews Chapter 2, Part 2)

1957. augusztus 25. du. Jeffersonville, IN

... jött először és tanulmányozta az Írásokat, hogy összehasonlíthassa azt, és hogy meglássa, hogy valóban az Igazság volt-e, vagy sem. Ő az Igazságnak vette azt az Ószövetség szerint. Nos, Pál egy Ószövetség-kutató volt. Hányan tudtátok ezt? Korának egyik legjobb Biblia-tanulmányozója, Gamáriel alatt tanult, aki kitűnő Biblia-tudós volt. És Pál ismerte az Ószövetséget. Úgy gondolom, hogy az első megrázkódtatása akkor volt, amint ma délelőtt is mondtam, amikor tanúja volt István halálának. Biztos, hogy valami ott megfogta Pált, mert minden írásában utal erre: „Nem vagyok méltó, mert halálba üldöztem az Egyházat, a legkisebb vagyok közöttük.” Óh, de Isten másként gondolt arra. Ő volt a maga korának az egyik legnagyobb embere.

*Látni Szent Pált, a nagy apostolt,
Ragyogó, tiszta ruhájában (ezt a költő mondta)
Óh, biztos, hogy lesz majd nagy kiáltozás
Amikor találkozunk ott. (Azon a nagy napon, amikor látom őt megkapni a
mártír koronáját, a mártír jutalmát...)*

Amint ott álltam egy kis tollal, itt nemrégiben, ahol írta ezeket a leveleket. És aztán levágták a fejét és beledobták a csatornába, hogy lemossák a csatornát. És ez a kis zsidó azt mondta: „Jézus Krisztus jelét hordozom a testemben. Vadakkal harcoltam Efézusban, de jó harcot harcoltam. Befejeztem a pályát. Megtartottam a hitet. És ezért az igazságosság koronája vár rám, amit az Úr, az igazságos Bíró ad majd nekem azon a napon. És nem csak nekem, hanem mindazoknak, akik szeretik az Ő megjelenését.” Mennyire szeretem ezt! Óh, én is közéjük akarok számláltatni. Régebben énekeltünk egy éneket:

*Óh, te is az Ő nyájába számláltatnál-e?
Te is az Ő nyájába számláltatnál-e?
Légy szeplőtelen belül, figyelj és várj, hogy megláthasd
Az Ő újbóli eljövetelét. (Én is köztük akarok lenni.)*

Nos, az író folytatja és azt mondja:

Ezért sokkal inkább figyelünk kell azokra, amiket hallottunk, hogy nehogyan valamikor elengedjük őket a fülünk mellett. (Amint ma délelőtt tanítottunk erről.)

A második vers azt mondja:

Ha az angyalok által hirdetett beszéd... (Mit mondtunk, hogy kik az angyalok? Próféták. „Isten hajdan úgy szólt...” Ezért nem szabad a saját gondolatunkat venni, hanem a Bibliáét.)

Most pedig, az 1. fejezet... 1. fejezet, 1. vers.

ISTEN, aki hajdan különféle módokon szólt atyáinkhoz a próféták által...

Most pedig folytatja és itt újra mondja:

Mert ha az angyalok által hirdetett beszéd erős volt... (És mit jelent az angyal? Hírnök.)

Ha Isten kijelölt egy hírnököt... És aztán ha minket jelölne ki, akkor mi vagyunk Isten hírnökei. Hírnökök vagyunk a világnak, mennyei követek, akik magunkat zarándokoknak és idegeneknek valljuk. Nem ebből a világból vagyunk. Hanem egy eljövendő Várost keresünk, amelynek Építője és Alkotója Isten. Nem ezen a földön gyűjtünk kincseket, ahol a tolvajok elrabolják, a moly és a rozsda megrágja; mert a mi kincseink a Mennyben vannak, ahol Jézus a Magasságos jobbján ül. Óh, micsoda dicsőséges dolog tudni, hogy:

*Reményeink nem másra épülnek,
Mint Jézus vére és igazságossága,
Amikor a lelkem utat nyit Neki,
Akkor Ő minden reményem és menedékem.
Krisztuson, az erős Sziklán állok,
Minden más föld csak süllyedő homok,
Minden más föld csak süllyedő homok.*

Eddie Perronett ezt az éneket az üldöztetés idején írta.

Ha az angyalok által hirdetett beszéd erős volt... (Amikor Isten hírnöke hirdette az Igét, Az megállt.)... **és minden elnyerte a neki járó büntetést, akkor hogyan menekülünk meg most...** (ha nem halljuk Krisztust, Aki a mennyből beszél... Most figyeljete.)

Hogyan menekülünk meg, ha figyelmen kívül hagyunk ilyen nagy üdvösséget... (Gondoljatok bele ebbe.) **melyről először az Úr beszélt...**

Krisztus kezdte el az Ő munkáját. Mit tett Ő? Figyelte Őt, hogy milyen alázatos, szelíd, hogy mennyire nem egy nagy ember, mint egy teológus. Hanem alázatos, szelíd, jószívű, Ő nem egy hatalmas prédikátor volt. A hangját nem

lehetett az utcán hallani. János viszont ordító oroszlánként állt elő: ő egy prédikátor volt. Jézus nem egy ordító oroszlánként jött elő, de Isten munkálkodott Vele az Ige megerősítésében. Isten Krisztussal volt. Péter azt mondta pünkösöd napján: „Izrael emberei, akik Júdeában laktok... A názáreth-i Jézus, egy közöttetek jelek és csodák által Istentől igazolt Ember, amelyeket Isten cselekedett Átala közöttetek, amiknek mind tanúi vagytok.” Nézzétek meg, hogyan tárta eléjük: „Ismernetek kellett volna Őt.” Jézus azt mondta: „Ti képmutatók”, azt mondta: „kimentek és megnézik a napot, és ha már vöröslik és lefelé száll, akkor azt mondjátok, hogy rossz idő lesz. Ha pedig ragyogón süt és így tovább, azt mondjátok, szép idő lesz.” Azt mondta: „Az eget felismeritek, de az idők jeleit nem tudjátok felismerni. Mert ha ismertetek volna Engem, tudnátok az Én napomat.

Óh, hogy kiáltana ma este. Az Ő Szellem a prédikátorokon keresztül kiált: „Közel az óra!” Felismerjük: nézzük az atombombákat, tudjuk, hogy ki veszi át majd Clark Gable ^(klark géjből) helyét, hogy ki fogja ezt vagy azt csinálni, vagy hogy ki lesz az alelnök. Ezek a dolgok érdekelnek minket, de nem tudjuk felismerni az idő jeleit. Már a végénél vagyunk. Mi ez? Annyira érdekel minket a TV-sorozat következő része... „Mit fog majd Susie ^(szúzi) csinálni?”, vagy mi is annak az asszonynak a neve, és hová fog Arthur Godfrey ^(artör gadfréj) ... „Milyen viccet talál ki majd legközelebb?” Mi keresztények, tömjük a fejünket ezzel a sok romlottsággal, amikor imádkoznunk kellene és a Bibliát tanulmányozni, hogy ismerjük annak az időnek a jeleit, amiben élünk. Sokszor a gyenge szószékek miatt van ez, bizony, akik nem térnek rá arra, hogy az Evangélium Igazságát hozzák. Ezért pedig egy napon majd felelnünk kell. Semmit sem szabad figyelmen kívül hagynunk. És az emberek, amint itt vagyunk ebben a Branham Gyülekezeti Házban, hogy lássuk ezeket a jeleket és csodákat, és a feltámadott Krisztusnak a hatalmát, és aztán hogy tudjuk, hogy a saját időnket más dolgokkal töltjük és nem foglalkozunk azzal, hogy halljuk az Úr Jézus Hangját: „Hogyan menekülünk meg, ha figyelmen kívül hagyunk ilyen nagy üdvösséget?”

A 3. vers... vagyis a 4. vers. Itt fejeztük be, a 4. versben ma délelőtt.

Isten is bizonyóságot téve velük... (Óh, óh.) Isten bizonyóságot tesz velük...

(Figyeljétek az Igét.) ... **mind jelekkel, csodákkal és különféle**

csodatételekkel... (Mit jelent ez, hogy különféle? Azt jelenti, hogy sok. Isten sok csodatétellel tett bizonyóságot. Óh, Istenem, bízom benne, hogy ez beivódik a szívetekbe.)

Figyeljétek. Én vagyok az egyik pásztorotok itt Neville testvérrel. Szeretném, ha ezt megjegyeznétek. A Biblia azt mondja: „Ha valaki felkel közöttetek és ezt meg ezt mondja, és az nem teljesül be, akkor ne hallgassátok meg: mert nem én

szóltam. Ha pedig az Én Nevemben beszél, és amit mond, megtörténik, akkor hallgassátok meg. (Ámen.) Mert azzal a prófétával vagy prédikátorral vagyok, vagy legyen az bárki. Ha pedig amit mond, megtörténik, akkor hallgassátok meg.”

Most pedig, barátaim, hallgassuk meg Őt, a Szentlélek közöttünk szól, különféle jeleket és csodákat, csodatételeket mutat be. Ne menjünk el emellett úgy, mint a megszokott történések mellett. Emlékezzünk arra, hogy ez Jézus Krisztus, tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, és megerősíti az Ő Igéjét. Ezt kell tennünk. Óh, kérlek, tegyétek ezt. Figyeljete oda. Minden más dolog legyen másodlagos. Még az otthonotok is, a férjetek, a feleségetek, a gyermeketek, vagy bármi legyen is az: legyenek másodikak. Isten legyen az első. Azt mondod: - Branham testvér, a gyerekeim előtt is?

Bármi előtt, Isten legyen az első. Engedjétek, hogy Ő legyen az első.

Illés egy napon lejött a hegyről: ő egy angyal volt, egy hírnök, Isten felkent hírnöke. És megtalálta azt az özvegyasszonyt, aki két gallyat szedett fel. Azt mondta: „Menj, süss nekem egy kis süteményt és hozz nekem egy kis vizet.” És ő azt mondta: „Él a te lelked, hogy csak annyi liszt van, hogy egy kicsi pogácsát süssek. És csak annyi olajam van, hogy azt belekeverjem zsiradéknak. Most pedig két gallyat szedek fel.” Régen úgy csinálták ezt, ahogyan az indiánok: a gallyakat keresztbe rakták és középről kezdték el égetni őket, és aztán tolták befelé. Így raktak tábortüzet. Azt mondta: „Most pedig megsütöm azt a kis pogácsát magamnak és a fiamnak, a kicsimnek. Aztán megesszük azt és meghalunk.” Három éve és hat hónapja volt szárazság, és sehol nem volt víz. Az a zord, öreg próféta az asszony szemébe nézett és azt mondta: „Előbb nekem süssél egy pogácsát.” Micsoda parancs ez egy férfitől egy olyan özvegyasszonynak, aki az éhhalál küszöbén áll, hogy először neki adjon enni? Mit mondott ő? „Mert ÍGY SZÓL AZ ÚR, a hordó soha nem ürül ki és a korsó nem szárad ki, amíg Isten esőt nem küld a földre.” Először, Isten. Az asszony ment és megsütötte azt a kis pogácsát, aztán jött, és odaadta a prófétának. Aztán visszament és még egyet sütött, és még egyet, és még egyet, és még egyet, és még egyet, és még egyet. És a hordó nem ürült ki és a korsó nem száradt ki, amíg Isten esőt nem küldött a földre. Ő Istent a gyermekei elé helyezte. Ő Istent minden elé helyezte. Ő Isten Országát vette legelőre.

Kell, hogy Istené legyen az első hely a szívedben, az első hely az életedben, az első hely mindenben, ami vagy. Istennek kell az elsőnek lennie. Ő nem akarja a második helyet. Ő nem a második helyet érdemli. Ő a legjobbat érdemli, és az

elsőt, és mindenünket, amink csak van. Ő megérdemli azt. Áldott legyen az Ő szent Neve.

Mert Isten is bizonysgot tesz... (Ő adta az Ő bizonysgtételét.) ... mind jelekkel és csodákkal és különféle csodatételekkel és a Szentlélek ajándékaival az Ő saját akarata szerint... (Nem amit emberek mondanak, amit a gyülekezet mondott, hanem ami Isten akarata volt.)

Óh, Isten akaratát kell keresnünk, és nem a szomszédod kedvét, nem a gyermekeid kedvét, nem a férjed vagy a feleséged kedvét: hanem Isten akaratát keressed. Ezt tedd elsőként. Aztán jön minden más: a feleség akarata és a gyerekek akarata, utána jöjjenek. De Istennek add az első helyet.

Most nézzétek.

Mert nem angyaloknak vetette alá az eljövendő világot, amelyről beszélünk.

Máskülönben, a nagy Angyalok, akik szolgálnak a mennyben: Gábrriel, Mihály, Üröm, és a tízezerszer tízezer mennyei Angyal, vagy a tízszer... Próféták százai, akik a földön voltak, mindegyikük... Isten nem nekik adta az eljövendő világ fölötti uralmat, amiről beszélünk, egyiküknek sem. Soha nem mondta: - Ézsaiás, te fogod irányítani a világot... A világot soha nem adta Illés uralma alá. Soha nem adta Gábrrielnek, vagy bármelyik angyalnak, vagy bármely szolgáló léleknek.

Figyeljétek, mit mondott, Pál továbbra is magasztalja Krisztust.

... amiről beszélünk.

De egyikük egy bizonyos helyen bizonysgot tett: Micsoda az ember, hogy gondolsz rá? Vagy az ember fia, hogy meglátogatod őt? Az angyaloknál alacsonyabbra tetted őt, akit megkoronáztál tisztességgel, és kezéd munkája fölött úrrá tetted őt...

Nos, ha el akarsz olvasni ezt a Zsoltárok 8:4-ben és 6-ban, ahol Dávid beszél... Minek nevezte itt Dávidot? Ezzel el is van rendezve, pontosan, hogy a prófétáról helyesen mondtuk-e ma délelőtt. Azt mondta: „Mert az egyik angyal azt mondta egy bizonyos helyen...” Dávid, Isten hírnöke Isten egyik angyala volt; mert Isten egyik hírnöke volt. Az angyal azt mondta, Dávid azt mondta a Zsoltárokból: „Az angyaloknál egy kicsit alacsonyabbra tetted őt.” Egy angyal azt mondta, hogy Isten őt alacsonyabbra tette egy Angyálnál, hogy Ő megkoronázhassa Őt, és hogy megszenvedje és megízlelje a halált, hogy újra felmagasztaltasson. Hogy Ő örökségül adhassa neki a világ minden dolgát.

Nos, a Máté 28:18-ban ezeket olvassuk. Miután Ő megfeszítettetett és újra feltámadott a harmadik napon, Ő találkozott a tanítványaival és megparancsolta nekik, hogy menjenek el az egész világra, hogy az Evangéliumot prédikálják minden teremtménynek. Azt mondta: „Minden hatalom mennyen és földön az Én kezeimbe adatott. Minden hatalom a mennyben, és minden hatalom a földön Nekem adatott.” Mi volt az? Ember és Isten egyesült. A Logosz testté lett, és megöletett, és újra feltámadott a mi megigazulásunkért, és aztán lett a felkent Immánuel örökkön-örökké. Isten megváltoztatta a lakhelyét az egekben lévő trónról az Ő Fiának, Krisztus Jézusnak a szívére, hogy éljen és uralkodjon örökké. Isten Krisztusban volt, Ő a Lélek végső nyugvóhelye. A Lélek egy napon egy sátorban maradt, ezt tudjátok, egy sátorban. És Salamon épített Neki egy házat. „De íme, a Magasságos nem lakik emberkéz-csinálta házakban, hanem egy testben, amit Te építettél Nekem.”

Az ApCsel 7-ben, amikor beszélt, azt mondta: „Mindnyájan előre látták Ezt. Egy sátrat épített Neki, Mózes tette, egy sátrat épített és a frigyládát behelyezte oda. Mert Isten az Irgalom Trónján ült, Ő nem lakozott ott.” Rendben, tehát: „Egy Test, amit te készítettél Nekem”, az Úr Jézus Krisztus Teste, aki alacsonyabbá tétetett az Angyaloknál, hogy megízlelje a halált; és csakis a Magasságos, Krisztus, a békesség Fejedelme, a királyok Királya, az urak Ura, és a világegyetem minden csillagának a Teremtője. Óh, Isten... Ő kisebbé tétetett, mint az Ő teremtménye, hogy megválthassa az embereket, a hajléktalan, magukra hagyott embereket, és adjon nekik egy otthont a mennyben. Ő elhagyta a menny dicsőségét. Ő elhagyta a legmagasabb Nevet, ami csak neveztetett. És amikor Ő a földön volt, az emberek a legalacsonyabb nevet adták Neki, azt mondták, hogy ő egy törvénytelen Gyermeke volt. Egy istállóban született, egy ökör hátáról levett rongyba csavarták, nem volt hová mennie, nem volt otthona, ahová mehetett volna, és Belzebubnak nevezték, az ördögök vezérének. Rosszul bántak vele. Leköpték. Kigúnyolták. Elutasították, és a legalacsonyabb vermekbe ment be, és a legalantasabb prostituáltakhoz ereszkedett le. Ezt tette Vele az ember.

De Isten olyan magasra emelte Őt, hogy le kell tekintenie ahhoz, hogy a mennyet lássa. Az ember a legalacsonyabb helyet adta Neki, a legrosszabb helyet adta Neki, a legalacsonyabb nevet. Isten feltámasztotta Őt és a legmagasabb helyet adta neki, a legmagasabb Nevet. Ez a különbség aközött, amit az ember tett az Isten Fiával, és amit Isten tett az Isten Fiával. Ő leszállt, hogy mi felemeltethessünk. Ő közülünk valóvá vált, hogy mi az Ő kegyelme által, Ővé válhassunk. Ő az otthontalanok közé jött, és Maga is otthontalan lett, hogy nekünk lehessen otthonunk. Ő a betegek közé jött és Maga is beteg lett, hogy mi meggyógyulhassunk. Ő a bűnöshöz jött, és Önmagát bűnné tette, hogy mi

megmentettek lehessünk. Nem csoda, hogy Ő felmagasztaltatott. Nem csoda, hogy Ő az, Aki Ő ma este. Isten felmagasztalta Őt. És minden hatalom a mennyben és a földön Neki adatott.

Amikor a földi munkája bevégeződött itt a földön... Ő lejött a földre, és amint ezt megtette, az Esthajnal Csillag kijelentette, hogy Ő az Isten Fia. Ő minden ördögöt megrázott, akikkel kapcsolatba került. Áldott legyen az Úr Neve. Az ördögök megremegtek és megrázkódtak, és irgalomért könyörögtek az Ő Jelenlétében. Igen, uram. Az egész pokol tudta, hogy kicsoda Ő. Ő alázatosan járt. Nem volt hely, ahol lehajthatta volna a fejét egy esős éjszakán. Az állatoknak, amiket teremtett, a levegő madarainak voltak fészkei, és a rókáknak vermei, de az ember Fiának nem volt hol lehajtania az Ő áldott fejét. Bizony, ez volt Ő. Ő bűnné lett, alacsonnyá és elhagyottá vált. De az ördögök tudták, hogy Kicsoda Ő. Irgalomért könyörögtek, azt mondták: „Miért jössz gyötörni minket, mielőtt eljönne a mi óránk?” És míg a prédikátorok Őt Belzebubnak hívták, a jövőmondó, az ördögök, az élő Isten Fiának szólították Őt, és irgalomért könyörögtek.

Óh, bárcsak megállhatnánk egy percre. És különben is, ki vagy te? Mit jelent az a munka, amid van? Vagy mit jelent a kis ház, ami a tulajdonodban áll? Vagy mit jelent az autó? Szép kislány, te kis szemrevaló, mit jelent a kinézeted, amid most van? És te, fiatalember, azzal a csillogó, lesimított hajjal, egyenes vállal: egy napon majd te is meggörbülsz, amikor majd lehúzza a korod. De áldott legyen az Úr. Van egy lelked, ami újjászületett, és te örökkön-örökké élni fogsz, mert Ő te-vé vált, hogy te az Ő kegyelméből Ő-vé válhass, hogy helyet készítsen számodra.

Óh, mi, akik azt gondoljuk, hogy van néhány váltás ruhánk és valamennyi élelmünk a házukban, mik vagyunk mi? Isten azt egy másodperc alatt elvehetné. Még a lélegzetedet is Ő tartja a kezében. És itt van közöttünk, hogy betegeket gyógyítson meg, hogy hirdesse és megvallja és előre megmondja, és minden alkalommal tökéletes... És még arra is gondja van, hogy egy kis döglött halat ismét életre keltsen közöttünk: Jehova körülöttünk, Jehova bennünk, a nagy és hatalmas VAGYOK. Amikor meghalt, azt gondolták, hogy most elkapták Őt. Ő leszállt a pokolba. Amikor elhagyta a földet azon a napon, amikor megfeszítették, Ő bement az elveszettek birodalmába. A Biblia azt mondja: „Ő ment és prédikált a tömlöcben lévő lelkeknek, akik nem tértek meg Nőé hosszútűrése idejében.” Amikor meghalt és a Lelke elhagyta Őt, Ő ismét a Logosz lett. Ő, látjátok, azt mondta: „Istentől jövök. Istenhez megyek vissza.”

És Isten volt az a Tűzoszlop, amelyik a gyermekeket a pusztában vezette. És amikor itt volt a földön... És amikor meghalt, és ismét egy Világosság lett. Pál látta Őt, és Ő egy világosság volt. A többiek közül senki nem látta Őt. Látták Pált elesni. Valami megütötte őt, és az a Világosság volt az. Pál azt mondta: „Ki az, akit én üldözök?” Ő azt mondta: „Saul, Saul, miért üldözöl Engem?” Azt mondta: „Ki Az?” Azt mondta: „Jézus vagyok, akit üldözöl. És nehéz neked az ösztöke ellen rúgódoznod.” Aztán elment és tanulmányozta azt a Világosságot. Pál visszament a Bibliában, hogy meglássa, mi az a Világosság. És megírta ezt a levelet. Ő ugyanaz a Jehova. Ugyanaz a Világosság, ami a pusztában volt Izráel gyermekeivel. És amikor Péter a börtönben volt, Ő egy Világosság volt, ami bejött és megnyitotta az ajtókat.

És az Ő kegyelméből, hogy senkinek ne legyen kibúvója... Óh, ha elfeledhetnék az írástudatlan hírnököket és emlékeznének arra, hogy Az nem a hírnök, hanem az Üzenet. Ő lejött újra velünk egy Tűzoszlop formájában. És Ő ugyanazokkal a csodáival és jeleivel mozdul: semmi sincs a Biblián kívül, pontosan a Bibliával marad, engedelmességben tartja, előhossa az Ő dicsőségét, megmutatja az Ő hatalmát. Áldott legyen az Ő szent Neve. Tudom, biztosan azt gondoljátok, hogy bolond vagyok; de óh, az az áldott örök nyugalom, ami a lelkemben van! Bár viharok verik fel a hullámokat, az én horgonyom szilárdan tart a fátyol mögött.

És látni Őt, amikor meghalt, hogy még a hold is megremegett, a nap pedig a nappal közepén lement. És amikor Ő lement az elveszettek birodalmába (Branham testvér kopog a szószéken), kopogtatott az ajtón és az ajtó kitárult... A Biblia mondja, hogy Ő prédikált a tömlöcben lévő lelkeknek, akik nem tértek meg Noé hosszútűrése idejében; miután Ő meghalt ezen a földön. És testvérem és testvérnőm, amikor Ő meghalt, az Ő földi munkája elvégeztetett. De Ő még mindig munkálkodott. És Ő ma éjszaka is munkálkodik. Ámen! Ő kopogtatott az elveszettek ajtajain, a Biblia mondja, hogy ezt tette, és bizonyosságot tett: „Én vagyok az asszony Magva. Én vagyok Ő, akiről Ádám beszélt. Én vagyok az Egy, akiről Énók azt mondta, hogy eljön majd az Ő szentjeinek tízezreivel. Én vagyok az élő Isten Fia, és ti elvétkeztétek a ti kegyelem-napotokat. De megprófétálták nektek az angyalok, Énók, Noé, hogy el kell jönnöm beteljesíteni Isten Bibliájának minden Szavát. És most itt vagyok tanúbizonyosággént az elveszettek eme földjén.” És Ő prédikált nekik.

Lement a pokolba, egyenesen le a pokol ajtajaihoz, kopogtatott az ajtón. És az ördög ajtót nyitott és azt mondta: „Most megvagy!” Levette a kulcsokat az oldaláról, azt mondta: „Te ördög. Sokáig hencegtél. (Itt van a Bibliában. Egy

percen belül odaérünk.) Sokáig hengegtél, de eljöttem, hogy átvegyem a teret.” És újra megfogta a kulcsokat, visszalökte az ördögöt, és bezárta az ajtót. Aztán átjött és felvette Ábrahámot, Izsákot és Jákobot, a harmadik napon Ő feltámadott és azok, akik aludtak a sírban, Vele együtt felkeltek. Óh, hallelujah! Nem csoda, hogy a költő azt mondta:

*Élve Ő szeretett engem, meghalva megmentett engem,
Eltemetve, Ő elvette a bűneimet,
Feltámadva Ő ingyen örökké megigazolt
Eljőve egy napon, óh, dicsőséges nap!*

Áldott a kötelék, ami összeköti a szíveinket keresztény közösséggel, Isten szeretetével. Amikor feltámadt, még nem fejezte be. Még mindig volt munkája.

A Biblia azt mondja: „Ő felemeltetett a magasba és ajándékokat ad az embereknek.” A sötétség, a szomorúság, a halál és a megfáradtság leple húzódott a föld fölött. Az imádságok nem tudtak felszállni, mert az engesztelés még nem történt meg: de Ő keresztültört azon a leplen. Ő megnyitotta az utat. Ő áttört a betegség leplén. Ő áttört a bűn leplén. Ő áttört a lehangoltság leplén. Ő áttörte az aggodalom leplén. Ő minden leplen áttört és utat nyitott a gyalogosnak, aki a Király útján jár. Óh, óh, amikor elment a hold és a csillagok mellet, és tovább és tovább... És Őt követve mögötte ott jöttek az ószövetségi szentek, Ábrahám, Izsák és Jákob. Ők egyenesen felmentek a menny mennyeibe. Amikor még messze jártak a Várostól, látom őket felnézni. Ábrahám azt mondta: „Ott van a Város, amit már régóta látni akartam. Óh, gyere, Izsák. Gyere, Jákob. Óh, mi zarándokok és idegenek vagyunk ezen a földön, de ott van az a Város! Ott az az Egyetlen, akit mi vártunk.” És a Biblia azt mondja, hogy ők kiáltottak: „Nyíljatok fel, ti örök kapuk és legyetek felnyitva, mert a dicsőség Királya jön be!” És a kapuk mögötti Angyalok visszakiáltottak ezeknek az angyaloknak itt, és azt mondták: „Ki ez a dicsőség Királya?” És az angyalok itt kint, a próféták, azt mondták: „A seregek ura, a csatában Hatalmas.” És megnyomták a gombokat és azok a nagy ajtók kitárultak. És aztán az utcák közepén végigvonult Ő, a Hódító, győzelemmel, mögötte az ószövetségi szentekkel, leült a trónra és azt mondta: „Atyám, itt vannak. A Tiéid.” És Ő azt mondta: „Jöjj fel ide és ülj le, amíg minden ellenségedet zsámolyul vetem Előtted.” Amint olvassuk, ezt látjuk itt az Írásokban.

Rendben, figyeljete. Most, hogy itt vagyunk a 8. versnél:

Aztán minden dolgot engedelmességbe vetett az Ő lábai alá. Mert... minden dolgot engedelmességbe vetett az Ő lábai alá, és semmit sem

hagyott, ami nincs Ő alatta. De most mi nem látjuk... minden dolgot Alá vetett. (Ez a halál. Mi még nem látjuk a halált így, mert még haldoklunk. Mi látjuk a halált.) **De...** (9. vers) **... de látjuk Jézust...** (Ámen. Figyeljete.) **... látjuk Jézust, aki egy kicsit alacsonyabbá tétetett az angyaloknál a halál elszenvédéséért, megkoronáztatott dicsőséggel és tisztességgel; hogy Isten kegyelméből minden emberért megízlelhesse a halált...** (Miért tétetett alacsonyabbá az Angyaloknál? Hogy megízlelhesse a halált. Meg kellett hálnia. El kellett jönnie, hogy meghaljon.)

Nézd, barátom. Sose felejtsd el ezt. Amikor Jézus ment, ment felfelé a hegyen, a halál ott károgott az Ő feje körül. Nézzük csak ezt a képet most Jeruzsálemben 2000 évvel ezelőtt. És hogyan utasíthatnád el ezt? Hallok egy hangot az utcáról. Mi az? Valaminek az ütődése. Egy régi, durva kereszt jön lefelé, és megy ki a damaszkuszi kapun, és hozzáütődik azokhoz a nagy kockakövekhez. Azok a nagy kockakövek még mindig ott vannak. Hozzáütődik a nagy kockakövekhez, kopp-puff. Látom a Vér köpetét a földön. Mi ez? Egy ember, aki semmit nem ártott, semmit nem tett, csak jót. Az emberek vakok voltak. Nem ismerték Őt. Nem ismerték Őt fel. Azt mondod: - Vakok? De hát volt látásuk? Lehet, hogy van látásod, és mégis vak vagy. Hiszed ezt? A Biblia mondja így. Emlékeztek Elizeusra Dótánnál? Kiment és vaksággal verte meg az embereket és azt mondta: „Most kövessetek engem.” Vakok voltak rá. És az emberek vakok ma este.

Egy bizonyos gyülekezet, aki nem hisz az Istentől való gyógyulásban... Odajött hozzám egyszer és azt mondta: - Vakíts meg. Vakíts meg... Wright ^(rájt) testvér házában volt. Azt mondta: - Vakíts meg... Azt mondta: - Pál is megvakított egyszer egy embert, vakíts meg... Azt mondtam: - Barátom, az ördög már megvakított. Te már vak vagy. Bizony, az vagy... Azt mondta: - Gyógyítsd meg ezt a kislányt és hiszek neked... Azt mondtam: - Mentsd meg azt a bűnöst és hiszek neked... Természetesen. Óh, azt mondta: - Neki hinnie kell... Azt mondtam: - Ugyanúgy itt is, Isten kizárólagos kegyelméből kell lennie... Az ördög, e világ istene, megvakította az emberek szemét... „Van szemük, de nem látnak”, mondja a Biblia. Itt ment az úton, véres lábnyomokat hagyva maga után. A halál darazsa pedig ott szurkálta őt és azt zümmögte: - Még egy kis idő, és megvagy! Ő pedig már gyengült, szomjazott, vizet...

Egyszer meglöttek engem, itt feküdtem a mezőn, és ömlött belőlem a vér, és vízért kiáltottam. És a barátom odaszaladt, fogta a sapkáját, belemártotta a vízbe, egy poshadó állóvízbe, amiben hínárok tekergőztek. Aztán visszajött, én kitátottam a számat, és ő kicsavarta a sapkát; a vér pedig ömlött belőlem, mint egy forrás, ahol a találát ért. Szomjaztam... Tudom, milyen lehetett az Úrnak, miután egész

délelőtt vérzett, reggel 9-től délután 3-ig, mind azt a Vért elveszítve. Látom az Ő ruháját, amint kicsi vérfoltok vannak rajta. Aztán azok a foltok egyre nőnek, míg végül összeolvadnak, és egyetlen nagy vérfoltot alkotnak, ami a lábához ért, ahogyan járt. Az volt Immánuel Vére. Óh, a föld nem volt rá méltó.

De amint megy felfelé, ez a darázs ott szurkál körülötte. Mit csinált végül? Végül megszúrta Őt. De, testvérem, mindenki tudja, hogy ez a rovar, vagyis a darázs ha egyszer megszúr téged, azzal vége is az ő szurkálós üzletének. Többé nem tud szúrni, mert amikor elmegy, a fullánkját benned hagyja. Ezért kellett Istennek testté lennie. Ő kivette a halál fullánkját az Ő testébe, és kihúzta a halálból a fullánkot. Áldott legyen az Úr Neve! A halál döngicsélhet és szurkálhat, de már nem árthat neked. Pál, amikor érezte azt a döngicsélő darazsat maga körül, amikor jött a halál, azt mondta: „Óh, halál, hol a te fullánkod?” Odamutathatott a Golgotára, ahol az benne maradt Immánuel húsában. „Hol a te győzelmed? De hála legyen Istennek, Aki győzelmet ad nekünk a mi Urunk Jézus Krisztusunkon keresztül.

Igen, nem látjuk mindezeket a dolgokat.

De látjuk Jézust, aki egy kicsit alacsonyabbá tétetett az angyaloknál a halál elszenvedéséért... Mert illendő volt, hogy akiért minden és aki által minden, kezdet... sok fiak... üdvösségünk kapitányává tettük szenvedés által...

Az egyetlen módja annak, hogy a mi üdvösségünk Kapitánya legyen, az volt, hogy szenvednie kellett. Hallgassátok most ezeket a csodálatos Szavakat. Most figyeljete.

Mert a megszentelő és a megszenteltek egytől valók mindnyájan... (Óh, nem látjátok itt a Szőlőtökét és a Vesszőt? Mind Egy.) ... amely oknál fogva nem szégyelli, hogy őt atyafinak hívják... (Látjátok? Figyeljétek a következő verset.)

Mondván, hirdetem a Te nevedet az én testvéreimnek, a gyülekezet közepette dicséretet énekelek Neked. És újra, bizalmamat Belé vetem. És újra, ímé a gyermekek és Én, akiket Te adtál nekem. Mert amint a gyermekek részesei a húsnak és vérnek, Ő maga is részt vett abból; hogy a halál által elpusztíthassa őt, akinek megvolt a halál hatalma, aki az ördög; és megszabadítsa azokat, akik a halál miatt mindig rabságban voltak...

Az ember mindig félt a haláltól. Krisztus bűnné lett, alacsonnyá tétetett, hogy felvegye a halált Magára. És Ő nem szégyelli, hogy a mi Testvérünknek

neveztetik, mert Ő éppen úgy megkísérttetett, ahogyan mi is megkísértettünk. És Ő lehet a megfelelő Közbenjáró, mert kiállta ugyanazt a fajta kísértést, amit te állsz ki. És Ő átvette a te helyedet, tudva, hogy te azt magadnak nem veheted el. Tehát nem látod, testvérem, testvérnőm, hogy az egész dolog kegyelem! Mind kegyelem! Nem az, amit csinálsz. Hanem amit Ő már megtett érted. Most pedig, semmit sem tehetsz, hogy kiéremeld az üdvösségedet. A te üdvösséged egy ajándék. Krisztus bűnné lett, hogy te igaz lehess. És Ő a megfelelő fajta Fő Kapitány a mi üdvösségünkért, mert Ő ugyanúgy szenvedett, ahogyan mi szenvedtünk. Ugyanúgy megkísérttetett, ahogyan mi megkísértettünk. És nem szégyelli, hogy a mi Testvérünknek neveztetik, mert tudja, hogy min megyünk keresztül. Óh, áldott legyen az Ő Neve!

Mert bizony nem angyalok formáját vette fel, hanem Ábrahám magvának formáját.

Óh, óh! Ő nem egy Angyal lett, hanem Ábrahám Magva lett. És mi, akik halottak vagyunk Krisztusban, Ábrahám Magvát vesszük fel és örökösök vagyunk az ígélet szerint. Látjátok, Ő nem egy Angyal formáját vette fel, nem egy Angyal lett. Ő egy ember lett. Ő Ábrahám Magva lett és a halál fullánkját a Saját testébe vette, hogy megbékéltessen bennünket Istennel, és most ott ül Közbenjáróként. Óh, hogyan tudnánk ezt elutasítani, barátom? Figyeljetek.

Mert mindenben hasonlatossá kellett lennie az ő testvéreihez, hogy irgalmas és hűséges főpap lehessen az Isten dolgaiban, hogy megbékélést szerezzen... az emberek bűneiért... (Hogy Ő lehessen a Békéltető.)

Látjátok, ellenségeskedés volt Isten és ember között. És egy ember sem... Küldték az angyalokat, a prófétákat, de nem vehették a te helyedet, mert nekik saját magukért kellett imádkozniuk. Tehát ők nem vehették azt a helyet.

Aztán elküldte a törvényt. A törvény egy rendőr volt, aki börtönbe juttatott minket. Nem tudott minket kihozni onnan. Ő küldte a törvényt. Ő küldte a prófétákat. Ő küldte az igazakat. És semmi sem tudta meghozni azt a kiengesztelést. De Ő lejött és egy lett közülünk. Óh, óh! Bárcsak több időnk lenne most, szeretnék rámenni veletek a megváltás törvényére, de most nincs időnk. De csak egy percre... Milyen csodálatos kép van itt Ruth és Naomi-ban. Ha látjátok ott, a megbékélés... Az a férj, az a férfi, akinek meg kellett váltania az elvesztett és elesett birtokot, neki rokonnak kellett lennie azzal a személlyel, aki elvesztette azt.

Ezért van, hogy Boáznak Naomi rokonának kellett lennie ahhoz, hogy megkaphassa Ruth-ot. És aztán, neki méltónak kellett lennie. Képesnek kellett lennie megmenteni az elveszettet. És Boáz a kapuban, neki bizonyosságot kellett tennie a cipője lerúgásával, hogy ő megváltotta Naomit és minden tulajdonát. És neki rokonnak kellett lennie.

És ezért van, hogy Krisztusnak, Istennek, a mi rokonunkká kellett válnia. És Ő lejött és egy ember volt. És elszenvedte a kísértést. És kinevették Őt, és kigúnyolták, üldözték és figyelmen kívül hagyták, és Belzebubnak hívták, és ugattak rá, és elszenvedte a halált a halálbüntetés alatt. Látjátok, Neki a rokonunknak kellett lennie. Hamisan kellett vádoltatnia, mert te is hamisan vádoltatsz. El kellett hordoznia a betegséget, mert te is beteg vagy. El kellett hordoznia a bűnöket, mert azok a te bűneid voltak. És rokonná kellett válnia. Az egyetlen módja, hogy megváltson bennünket, az volt, hogy a rokonunkká vált. És hogy hogyan vált rokonná, úgy volt, hogy felvette a bűnös test formáját, és egy lett közülünk. És abban Ő kifizette az árat és megváltott bennünket vissza az Atyával való közösségbe. Óh, micsoda Megváltó! Szavak ki sem fejezhetik.

Mert amennyiben szenvedett, Ő maga is megkísértetvén, segíthet azokon, akik megkísértetnek. (Itt az, hogy „segíthet”, azt jelenti: „együtt érezhet”.)

Ezért van, hogy Ő ezzé vált, hogy lehessen együtt érző veled, akinek vannak hullámhegyei és hullámvölgyei, és egyszer fent, egyszer lent, és a kísértéseid olyan nagyok lehetnek, hogy alig bírod ki. Ő tudja, hogy hogyan kell együtt éreznie veled. Ott ül, hogy közbenjárjon. Ott ült, hogy szeressen téged. És bár te elmész, Ő nem hagy el téged. Ő utánad jön és kopogtat a szíveden. Nincs olyan Istentől eltávolodott ember az épületben, aki ne tudná, hogy Isten minden nap kopogtat a szívéen. És Ő így is tesz addig, amíg földi halandó vagy, mert Ő szeret téged. Ő megváltott téged. A költők megpróbálták. A szerzők próbálkoznak. Az ember próbálta kifejezni azt a szeretetet, és mégsem lehet azt megtalálni emberi kifejezésekben. Valaki azt mondta:

Óh, Isten szeretete, mily gazdag és tiszta!

Mily felfoghatatlan és erős!

Örökké kitart

Szentek és angyalok éneke.

Ha tintánk megtöltenék az óceánt

És papírosunk az égig érne,

És minden szárból író toll lenne

És minden ember írnok lenne,

Hogy leírja Isten szeretetét ott fent,

*Az óceánt kiszárítanák,
És a pergamenre nem férne rá,
Pedig egektől-egekig van kifeszítve.*

Soha nem érted meg. Nincs számunkra mód, hogy megértsük, milyen nagy volt az az áldozat, amit Ő hozott: lejött és megbékéltetett bennünket Istennel. Aztán visszament és azt mondta: „Nem hagylak titeket vigasz nélkül. Újra eljövök és veletek leszek, sőt bennetek, a világ végezetéig.” És itt vagyunk ma, az idők végére érve, ugyanazzal a Jézussal, ugyanazokkal a dolgokkal, ugyanazokkal a jelekkel, ugyanazokkal a csodákkal, ugyanazzal az üdvösséggel, ugyanazzal a Lélekkel, ugyanazokat a dolgokat csinálva, ugyanazzal az Evangéliummal, ugyanazzal az Igével, ugyanazokkal a bemutatásokkal, ugyanazokkal a megnyilvánulásokkal, mindennel. Nem hagyhatunk figyelmen kívül ilyen nagy üdvösséget, mert el kell majd számolnunk azzal, hogy mit teszünk az Isten Fiával.

Ő elérhető számodra ma este, te bűnös, Istentől eltávolodott ember. Mihez kezdesz Vele? Azt mondod: - Nos, várok még... De emlékezz, hogy azt ne tedd. Nincs arra mód, ha bűnös vagy, hogy ezt az épületet ugyanúgy hagyd el. Nem teheted azt. Pilátus egy éjszaka megpróbált úgy tenni. Vízet hozatott és megmosta kezét, és azt mondta: - Semmi közöm ehhez. Én ugyanaz vagyok, és még csak nem is láttam ezt. Soha nem is hallottam az Evangéliumról. Nem akarom, hogy bármi közöm legyen ehhez... De le tudta azt mosni a kezéről? Nem. Végül tudjátok mi történt Pilátussal? Megtébolyodott. És fent Svájcban, ahol tavaly voltam, az Evangéliumot hirdetem... Nos, van egy régi legenda, ami azt mondja, hogy van egy medence, ahová az emberek szerte a világról eljönnek minden évben a keresztre feszítés idejében. Pilátus úgy halt meg, hogy öngyilkos lett: beleugrott ebbe a vízbe és megfulladt. És minden évben ugyanazon a napon kék víz jön fel abból a medencéből megmutatva, hogy Isten elutasította a vizet. A víz soha nem moshatja le Jézus Vérét, ami a kezeiden vagy a lelken van. Csakis egyetlen módon teheted azt meg: elfogadod Azt a te személyes bocsánatodnak és megbékélsz Istennel. Imádkozzunk:

Mennyei Atyám, köszönjük Neked az Igét: „Mert a hit hallásból van, az Ige hallásából.” Köszönjük Neked Jézust. És amint látjuk ezt a nagy napot, amelyben élünk, és a csodákat és a jeleket, hogyan engedhetnénk el ezeket... Isten, nyisd meg az emberek szemét ebbe a Gyülekezeti Házban ma, hogy láthassák és megérthessék, hogy az utolsó órákban vagyunk. Az idő szalad. Már nem sok időnk van itt, és meg kell látnunk Jézust. És csalóknak kell számíttatnunk, mert nincs kibúvó ma délelőtt. Amikor adtad azt a nagy és hatalmas látomást arról az emberről, aki idejött egy távoli országból, és hogy láttuk őt, minden kétséget

kizáróan, felkelni abból a tolószékből és visszanyerni a látását, és megerősödni a lábait... Lent az épületben örvendezve, és magasztalva Istent... Ez megmutatja, hogy Isten még mindig képes ezekből a kövekből is gyermekeket támasztani Ábrahámnak. Látni a látomásokat, amint Jézus mondta: „Nem teszek semmit, amíg az Atya meg nem mutatja Nekem. Semmit nem tehetek...” A vak ember követte Őt és azt mondta: „Irgalmazz nekünk.” Ő megérintette a szemüket és azt mondta: „Legyen a te hited szerint.” Most, Uram, látjuk Jézust. Nem látunk minden dolgot. Mi még mindig... A szenteket a sírba tesszük és elmegyünk egymás sírjaihoz. De látjuk Jézust, Aki az ígéretet tette. Látjuk Őt közöttünk. Nem Jézust a sírban, nem Jézust 2000 évvel ezelőtt, hanem Jézust ma este, ahogy velünk van. Látjuk Őt megnyilvánulni minden erejével, jelével és csodáival. Istenem, soha ne hagyjuk figyelmen kívül ezt a nagy üdvösséget, hanem hadd karoljuk át, fogadjuk el, tiszteljük, és éljünk általa addig a napig, amíg Jézus eljön és hazavisz bennünket. Add meg ezt, Urunk. Az Ő Nevében kérjük ezt.

És miközben meghajtjuk a fejünket, azon tűnődöm, vajon van-e itt olyan ember ebben az épületben ma este, aki a Szentlélek Isteni Jelenléte alatt azt mondaná: - Branham testvér, meggyőződtem arról, hogy rossz úton járok. Meggyőződtem arról, hogy nincs igazam. Isten kijelentette nekem a bűneimet. És tudom, hogy rossz úton vagyok. Hozzá emelem a kezeimet és az irgalmát kérem ma este. Istenem, légy irgalmas hozzám, mert én rossz úton vagyok... Megteszitek ezt? Miközben várunk itt csak egy percet, ha van itt olyan személy, aki akar... Nemsokára lesz keresztkedés. És ha te bűnös vagy, én megtérnék. Hogyan utasíthatod el annak az Egyetlennek a páratlan szeretetét, Aki meghalt? A menny szent Istene bűnös emberré lett, nem azért, mert vétkezett, hanem mert Ő a te bűneidet hordozta és felvitte a Golgotára, és te nem fogadod el azt a bűnbocsánatot. Hát nem teszed meg ma este? Miközben meghajtjuk a fejünket, valaki azt mondja: - Emlékezz meg rólam, Branham testvér, Krisztushoz emelem a kezeimet és azt mondom: - Légy irgalmas hozzám. Tévedtem, és szeretnék megbékélni Istennel... Felemeled a kezedet? Rendben, ha mindenki keresztyén, akkor imádkozzunk.

Atyám, köszönjük Neked ma este, hogy itt mindenki keresztyén, hogy ugyanarról tettek bizonyosságot azzal, hogy csendben maradtak, hogy a bűneik mind a Vér alatt vannak, és annyira hálás vagyok ezért. Áldd meg őket, Uram. Óh, annyira boldog vagyok, hogy ők megbékélést találtak a Véraldozatán keresztül, az Ige hallása által, az Ige vizétől való megmosatás által. Ez megtisztít bennünket, ez a legnagyobb helyre hoz el, ahol a bűnös az ő alantas sötétségében fehérre lett, mint a hó. A bűn skarlát foltjai lemosódtak, és mi új teremtségek vagyunk Krisztusban. Mennyire köszönjük Neked ezt. Most jön a keresztkedési alkalom.

Értem, hogy van egy fiatal hölgy, aki meg fog keresztelkedni itt a Ő Ura Nevében. Óh, mennyei Atyám, imádkozunk, hogy Te áldd meg ezt a fiatal asszonyt. Most visszagondolok egy pár nappal ezelőttre, amikor feljöttem Henryville-be és láttam azt a kislányt az utcán sétálni. És ma este ő már anyuka, egy hölgy, aki elfogadott Téged személyes Megváltójának. Az élet nehéz volt annak a gyermeknek, Uram, óh Isten, de a menny biztos számára. És mi köszönjük ezt Neked. Imádkozunk, Istenem, hogy Te áldd meg most a fiatal asszonyt. Amint bejön, hogy vízzel megkeresztelkedjen, Te töltsd őt be az Isten Szentlelkével. Add meg ezt, Uram. És a lelke örvendezzen a mennyekben! Add meg ezt a Te dicsőségedért. Jézus Nevében kérjük ezt. Ámen.

Szeretnék olvasni az ApCsel 2. fejezetéből, ahol Péter beszél pünkösöd napján: az első keresztség, amit valaha is bemutatnak a keresztény egyházban. Péter megfedte a farizeusokat és a vak embereket, amiért nem ismerték fel Isten Fiát, beszélt arról, hogy Isten feltámasztotta Őt és bizonyította az Ő munkáit nagy jelekkel és csodákkal. Hallgassátok most ezt, ahogy beszélt, ő felmagasztalta Jézust. Minden keresztény lélek magasztalja Jézust, nem csak az ajkaid által hanem az életed által is. Lehet, hogy az ajkaid mondanak egy dolgot, de az életed mást mond. Ha ezt teszed, tudod, mi az? Képmutatás. És én inkább néznék szembe a mennyyel hitetlenként, mint képmutatóként. Jobb esélyem lenne, hiszem, a mennyben hitetlenként, mint képmutatóként. Én természetesen... Ha bizonyosságot teszel Jézusról és azt mondd, hogy Ő a Megváltó, akkor éljél is úgy, mert az emberek ezt fogják elvárni tőled. Így van. Úgy élj, ahogy egy kereszténynek kell élnie. Ma délelőtt beszéltünk erről.

Nos, az Úr akarata szerint holnap este, vagy szerdán este vesszük a 3. fejezetet, ami egy csodálatos rész. És most, legyetek biztosak benne, hogy eljöttök szerda este. Hányan élvezitek a Vasárnapi iskola tanításnak ezt a Könyvét? Óh, nagyon köszönöm, az rendben van. Most pedig, szeretnék olvasni az ApCsel 2. fejezetéből, a 32. verstől.

Ez a Jézus, akit Isten feltámasztott, aminek mi a tanúbizonyságai vagyunk. (Ők tudták ezt.) Ezért mivel felmagasztaltatott az Isten jobbján, és vette az Atyától a Szentlélek ígérését, Ő kitöltötte ezt, amit most láttok és hallotok. Most hallgassátok őt, ahogyan Dávidról beszélt, az egyik angyalról:

Mert nem Dávid ment fel a mennybe, hiszen ő maga mondja: Monda az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobbkezem felől, míglen vetem a te ellenségeidet lábaid alá zsámolyul...

Dávid nem mehetett fel, ő üszők, kecskék és juhok vére alatt volt. De most felemelkedhet: Ő az Úr Jézus Vére alatt van. Mert csakis annak a Vérnek válaszolnak, amikor Az eljött erővel. Amikor Krisztus Vére eljött erőben, akkor mindazok, akik kegyelmet találva haltak meg, felkeltek, így van, és felmentek a dicsőségbe. Most figyeljétek:

Tudja meg azért Izráel egész háza... (Figyeljétek ezt.) ... hogy Isten ugyanezt a Jézust, akit ti megfeszítettetek, Úrrá és Krisztussá tette. (Mi van ezzel? Ő a háromság harmadik személye, vagy Ő az egész háromság? Ő az Istenség teljes Teljessége testben.)

Nincs olyan dolog, hogy három isten: Isten, az Atya, Isten, a Fiú és Isten, a Szentlélek. Ez sehol nincs benne az Igében, sehol nincs. Soha nem azt a parancsolatot kaptuk, hogy kereszteljünk az Atya nevében, a Fiú nevében és a Szentlélek nevében, nem, sehol nincs az Igében. Ez egy katolikus hitvallás, és nem a protestáns gyülekezeté. Megkérek bárkit, hogy mutasson nekem egyetlen Igeverset, ahol egy személyt bármi más módon kereszteltek volna, mint az Úr Jézus Krisztus Nevében. Gyere, mutasd meg, és akkor kiírom ezt a hátamra: - Képmutató, hamis próféta, hamis tanító... És úgy megyek ki az utcára. Nincs ilyen dolog. Soha senkit nem kereszteltek meg úgy. Ez egy katolikus hitvallás, nem egy protestáns tan. Máté 28:19, azt mondod: „Jézus azt mondta: Menjetek el szerte a világra, tanítsatok minden nemzeteket, megkeresztelve őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.” Így helyes. De nem az Atya nevében, a Fiú nevében és a Szentlélek nevében. Az Atya neve... A Név, nem a nevek, az Atya... Az Atya nem egy név. Hányan tudjátok ezt? Hány apa van itt? Emeljétek fel a kezeteiket. Hány fiú van itt? Emeljétek fel a kezeteiket. Hány ember van itt? Emeljétek fel a kezeteiket. Rendben. Nos, mi a neved? Nem apa, nem fiú és nem ember.

Egy asszony azt mondta nekem egyszer, aki szigorú háromság hívő volt, azt mondta: - Branham testvér, de a Szentlélek az egy név... Azt mondtam: - A Szentlélek az nem egy név. A Szentlélek az, ami Ő. Ez a Szentlélek, nem egy név... Hanem az, ami Ő. Én egy ember vagyok, de a nevem nem az, hogy ember. A nevem William Branham. Tehát ha Ő azt mondta: „Menjetek és tanítsatok minden nemzeteket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében”... Aztán Péter 10 nappal később azt mondta: „Térjétek meg...”

Pontosan itt, hallgassátok ezt:

És amikor hallották ezt, az szíven ütötte őket és azt mondták Péternek és a többi apostolnak: Férfiak és testvérek, mit cselekedjünk? Aztán Péter azt mondta nekik: Térjétek meg mindnyájan és keresztelkedjétek meg az Úr

Jézus Krisztus Nevében a bűneitek bocsánatára, és veszitek a Szentlélek ajándékát.

Akkor Péter olyat tett, amiről Jézus azt mondta, hogy ne tegye? Nem, ő nem volt összezavarodva. Mi vagyunk összezavarodva. Az ApCsel 2:38-ban a zsidókat az Úr Jézus Krisztus Nevében keresztelték meg bemeztéssel. Az ApCsel 8-ban látjuk Filepet lemenni és prédikálni a samáriaiaknak, és megkeresztelte őket az Úr Jézus Krisztus Nevében: a samáriaiakat. Az ApCsel 10:49-ben Péter megparancsolta a pogányoknak, hogy keresztelkedjenek meg az Úr Jézus Krisztus Nevében.

Pál az ApCsel 10:5-ben átmént Efézus felső partján, és talált tanítványokat. Baptista tanítványokat. Mindegyikük baptista volt. Egy baptista prédikátor alatt tértek meg, akit, lássuk csak, hogy is hívtak: Apollós. És ő egy baptista prédikátor volt és bizonyította a Bibliából, hogy Jézus volt a Krisztus. Pál azt mondta: „Vettétek-e a Szentleket, amióta hisztek?” Azt mondták: „Nem is tudtuk, hogy van Szentlélek.” Azt mondta: „Akkor hogyan keresztelkedtetek meg?” Azt mondták: „Ugyanaz az ember keresztelt meg minket, aki Jézust megkeresztelte a vízben ott, és nekünk az jó.” Pál azt mondta: „Az most nem működik. Újra meg kell keresztelkednetek.” És Pál parancsolta nekik, hogy újra keresztelkedjenek meg az Úr Jézus Krisztus Nevében, rájuk vetette a kezét és a Szentlélek leszállt rájuk. Helyes, Igen, uram.

*Világosság lesz az esti időben,
A dicsőség útját biztosan megtalálsz.
A víz útján, az a Világosság ma,
Eltemetve Jézus drága Nevében.
Fiatal és idős, térj meg bűneidből,
A Szentlélek biztosan bejön.
Az esti világosság eljött,
És tény, hogy Isten és Krisztus egy.*

Ezt mondja a Biblia. Így van. Ez az az óra, itt az idő, hogy megtérjünk. Mondd... Kiáltsatok, amikor kész vagytok a medencében, és... Kész vagytok? Rendben, csak húzzátok le a függönyöket. Most... Az Úr áldjon meg, amint a testvérek elvégzik a keresztelést. Látjátok ezt? (Neville testvér megkereszteli a hívőket...)
